

Spomienky na 14. jún 2008 oslavy 760. výročia prvej písomnej zmienky o Poľove

Oslavy 760. výročia prvej písomnej zmienky o Poľove sme úspešne zvládli, no žiaľ nie všetci Poľovčania sa na nich mohli zúčastniť, či už pre pracovné povinnosti alebo kvôli zdravotným problémom. Dovoľte mi ešte raz sa touto cestou k vám prihovoriť, milí občania, a tak trochu aj zaspomínať.

Rok 1248 bol rokom, keď sa v listine uborského kráľa Bela IV spomína na územie Villa Paul - dedina Poľov. Áno, týmto rokom sa začala písať história našej obce.

„História je svedectvo času, svetlo pravdy, život pamäti, učiteľka života a zvestovateľka dávnych dôb. Jedna z mála vecí, ktoré sa nedajú kúpiť, sú vlastné dejiny. Poľov ich má...“

V živote sú chvíle, kedy sa pozastavíme v nemom údive na tým, ako ten čas letí...

Takéto zástavky sú zväčša pri jubilejných životných výročiach a významných rodinných príležitostiach. Aj v živote resp. v histórii obce sú rôzne medzníky. Jeden z takýchto medzníkov má aj naša obec Poľov, resp. Mestská časť Košice-Poľov. Práve 14. jún bol deň s veľkým „D“ - slávilí sme svoje 760. narodeniny, alebo presnejšie povedané 760. výročie prvej písomnej zmienky o našej obci. V tento deň sme si s radosťou a s patričnou hrdosťou pripomenúť toto významné výročie.

Zamyšľali ste sa na tým, aký rozdiel je medzi životom človeka a životom resp. históriou obce? Verte ani ja nie až do chvíle, keď vo mne splanula myšlienka, čo keby sme túto našu históriu dali na papier, aby slúžila terajšej generácii, ale aj generáciám, ktoré prídu po nás.

Človek s pribúdajúcimi rokmi naberá na múdrosti, rastie v skúsenostiach, vytrvalosti, v láske, ale aj v pokore. Ale povedzme si po pravde - človek starne, na rozdiel od obce, ktorá nemusí starnúť, stačí len ochota a úsilie jej obyvateľov, stačí aby každý bez rozdielu priložil len trochu ruku k dielu, ponúkol svoju radu, návrh a um, a stará ošarpaná dedina ožije a skrásnie.

Tak ako aj Poľov, dedina našich predkov, naša milá rodná. Naši predkovia nemali labkú život a predsa naša dedina nezanikla, ale rozrástla sa do dnešnej podoby. Berme si príklad z našich predkov. Keď chceme napredovať, nemôžeme sa rozdeľovať; keď chceme rásť a rozvíjať sa, nemôžeme len kritizovať a ruku a um k dielu nepriložiť; keď chceme žiť ako jedna rodina, musíme sa tolerovať, spolupracovať a žiť v láske, lebo len tak sa môže dielo podariť a byť

pokračovanie na strane 4

Radšej vlastniť ako platiť nájom

Tohto roku sme vás o predaji mestských parciel už informovali na verejnom zhromaždení aj prostredníctvom našich Poľovských ozvien. Mnohí ste zareagovali okamžite a k dnešnému dňu si už zhruba 40 užívateľov odkúpilo priradenú mestskú parcelu. Poniakí nás aj teraz súrite o spísanie zmluvy, ale verte, kúpiť parcely si

budete môcť aj v roku 2009. Zmluvy postupne na základe požiadavky spracovávame a kompletizujeme. Tí, ktorí užívate väčšiu výmeru ako 200 m², prídte na úrad, poradíme vám čo ďalej. S tými, ktorí neprejavia záujem o kúpu, budeme musieť spisovať nájomné zmluvy, kde nájom je stanovený na 20 Sk za štvorcový meter.

*Veľa zdravia, šťastia,
rodinnej pohody a Božieho
požehnaní v novom roku
2009 prajú
starostka a poslanci MiZ*

Pribudne viacúčelové ihrisko

Každý, kto sleduje ekonomické dianie u nás, vie, že vybudovať viacúčelové ihrisko nie je lacná záležitosť. Kompletné ihrisko aj s vybavením, osvetlením - a povedali sme si, že aj s kamerovým systémom (pretože vandalov v Poľove stále máme) - stojí „len“ okolo 2 milióny korún. Kde ich vziať a pritom „ŕahať“ aj ďalšiu nemenej dôležitú investičnú akciu - Dom smútku?

Už v minulom roku sme si pri tvorbe rozpočtu povedali, že radšej nech sa mládež pohybuje po ihrisku ako kade-tade, kde by robila neplechu. Snažili sme sa žiadať, a naďalej žiadame, o finančné dotácie rôzne organizácie, ministerstvá i vládu. Ihrisko nebude postavené v jednom

roku, ale určite v druhom áno. A že naše žiadosti nevyšli navnívoč, dokazuje prvý darca - U.S.Steel Košice s výškou dotácie 200 000 korún, pridalo sa Mesto Košice a účelový transfer taktiež vo výške 200 000 Sk je prefinancovaný na ihrisku. Ale to ešte nestačilo a tak sme sa obracali na ďalších možných sponzorov. Boli sme úspešní - až 300 000 Sk nám zo svojej rezervy poskytol predseda NR SR Pavol Paška. Na budúci rok ukončíme ihrisko s umelým trávnikom, mantinelmi a osietkovaním.

Slávnostné otvorenie plánujeme začiatkom júna 2009, kedy budeme mať aj juniáles a budeme pokračovať už v začatom minimaratóne.

mb

foto: Ing. Marek Výrostko

25. novembra 2008 oslávila ojedinelé jubileum - rovných 100 rokov - pani Margita Reforová. Zablahoželala jej pani štaroštká, aj dcéry Mária Bazárová a Margita Cebľárová. Bola to ich posledná snímka, lebo jubilantka nás, žiaľ, začiatkom decembra opúšťala. Nech odpočíva v pokoji!

Slzičky a smietky v OKU

Ak si ešte pred nejakým časom niekto nevedel predstaviť, ako bude vyzeráť budova na cintoríne, tak si svoju predstavivosť už trápiť nemusí. Vzhľad dominanty sa pomaly dostáva do konečnej podoby. A že to nie sú tvary ledajaké, o tom sa už môže presvedčiť každý návštevník cintorína. To konštatovali všetci naši priatelia a známi, ktorí si po tieto dni prišli do Poľova spomenúť na svojich najbližších.

Pomyselné oko nenásilným, milým pohľadom víta návštevníkov, ktorí sa prišli pokloniť, či pospomínať. Akoby sa aj ono pokúšalo vyroniť slzu s tými, pre ktorých sú návštevy tohto miesta ešte stále spojené s bolesťou a smútkom.

Pôrodné bolesti tohto stánku už pominuli, o tých „predpôrodných“, ktoré predchádzali samotnému prvému výkopu, už písať nechcem. Teda, dieťaťko je už na svete... Síce zatiaľ len holé a bosé, ale má rodi-

čov, ktorí sa o neho chcú starať, a ktorí urobia všetko pre to, aby sa zaň nemuseli hanbiť.

Aj vy, občania, ste mohli sledovať, ako pomaly sa tento „druhý posvätný stánok“

odlepoval od zeme. Rástol pomaly, a aj keď sa niekedy zdalo, že sa na ňom nerobí, nebolo tomu celkom tak. Prestávky medzi jednotlivými úkonmi si vyžiadali pracovné postupy, ktoré stavbári museli dodržať. Isteže, niektoré práce sa mohli aj urýchliť, ale nechceli sme, aby to bolo na úkor kvality stavby. V neposlednom rade je rýchlosť výstavby determinovaná aj prítomnosťou financií,

ktorých je na takú stavbu potreba neúrekom. Zháňať sa nám ich darí po „rôznych líniach“, a tak stavba môže napredovať.

„OKO“ je - dá sa povedať - nadčasová stavba, ktorá počíta s tým, že naša dedina sa bude zväčšovať, rásť a rozširovať sa. Tak bude schopné

foto: Renáta Kosturková

vstrebať do svojich útrob aj väčšie množstvo návštevníkov, ktorí sa prídu rozlúčiť so svojím príbuzným, známym, či priateľom.

Oderaz sa rast zastaví a o to viac sa bude meniť interiér, ktorý bude v budove na rovnako reprezentačnej úrovni, ako jej vzhľad zvonku. Po-

chopiteľne, že to potrvá ešte nejaký čas, a aj vonkajšie úpravy si z neho zoberú svoj diel. Ale nám všetkým zostáva veriť, že „OKO“ nebude na svojom mieste synonymom vzbudzujúcim strach, ale úcty, pokoj, pokoru a bázeň.

ar

Rodičia ochutnali jedlá pre deti

V snahe o skvalitnenie stravovania našich detí sme prišli s novinkou, ktorú sme prezentovali na rodičovskom združení. Naša snaha bola upriamená na našich najmenších. Chceli sme poukázať na to, čo naši najmenší jedia a čo pre nich pripravujeme. Rodičia mali možnosť vidieť - a aj ochutnať - vzorku z toho, čo pripravujeme pre ich ra-

tolešti. Z ich reakcií sme usúdili, že to bol dobrý ťah. Spôsob stravovania, a tiež druhy jedál, sa už nedajú porovnať s tými v dobe, keď školu navštevovali oni. Doba pokročila a naše poznanie tiež. Chceme mať zdravú novú generáciu a tomu sme podriadili aj štruktúru výberu jedál v našej školskej jedálni. Veríme, že po tejto prezentácii bude vaše rozhodnutie správne a strach o dieťa menší. Sme tu na to, aby ste vy boli spokojnejší a vaše dieťa zdravšie.

mf

foto: Magda Ficeriová

Už máte zmluvu o nájme hrobového miesta?

Stihnite to do konca roka

Vážení občania, podľa paragrafu 663 až 684 Občianskeho zákonníka a zákona číslo 470/2005 Zbierky zákonov o pohrebnictve a o zmene a doplnení zákona číslo 455/1991 Zbierky o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov, je potrebné uzatvoriť s Mestskou časťou Košice-Poľov zmluvu o nájme hrobového miesta.

Zmluvu treba uzatvoriť na každé hrobové miesto bez ohľadu na to, či je nájmomné (miesto na cintoríne) zaplatené. Zmluva sa uzatvára na obdobie desiatich rokov. Nájom vznikne dňom podpísania zmluvy oboma zmluvnými stranami a dojednáva sa na dobu neurčitú. Nájomné na ďalšie obdobie zaplatí nájomca vždy na desať rokov vopred. Ak ste doposiaľ s prevádzkovateľom pohrebiska - Mestskou časťou Košice-Poľov - neuzatvorili zmluvu o nájme hrobového miesta, touto

cestou vás vyzývame, aby ste tak urobili v čo najkratšom čase, najneskôr do konca roka 2008.

V budúcom roku postupne začneme s rušením všetkých hrobových miest, na ktoré neboli uzatvorené zmluvy o nájme. Mžno sa to niektorým nebude páčiť, ale zákon je platný pre každého - vás i nás.

Aktualizovaný zoznam hrobových miest, na ktoré zatiaľ neboli uzatvorené zmluvy o nájme, je zverejnený u nás na obecnej tabuli, ktorá visí na kultúrnom dome, ako aj na cintorínskej informačnej tabuli. Tento zoznam aktualizujeme dvakrát do mesiaca. Preto sa môže stať, že hoci ste jeden deň zmluvu uzatvorili, ešte na druhý deň môže vaše meno stále figurovať na zozname. Prosíme, berte túto skutočnosť do úvahy a nežiadajte od nás, aby sme menili zoznamy po každom podpise zmluvy.

MÚ MČ Košice-Poľov

Zapísať dieťa do školskej jedálne? Áno či nie? Mladí jedia priveľa sladkostí a málo zeleniny

Výživa je jedným z hlavných činiteľov, ktoré rozhodujú o zdravotnom stave dieťaťa a určujú potenciál jeho ďalšieho fyzického a psychického rozvoja. Spôsob výživy v rodine je podmienený pomerne stabilnými rodinnými tradíciami. Zakorenené stravovacie zvyklosti a výber potravín sa len ťažko menia. Väčšinu výživových chýb si dieťa fixuje už v detstve a prináša si ich do dospelosti. Práve v tomto veku má školské stravovanie významné postavenie a plní viacero úloh. Deti sa naučia konzumovať podstatne širší repertoár jedál, teda aj také jedlá, ktoré sa v matkinej kuchyni nevaria. Vieme totiž, že v každej domácnosti sa obmieňa len určitý, obmedzený počet jedál, podľa tradície či obľúbenosti.

V prieskume sa zistilo, že až 50 percent mladistvých raňajku-

je nepravidelne. Mládež často raňajkuje v časovej tiesni a strava je mnohokrát jednotvárna, stereotypná, málo biologicky a energeticky hodnotná. Desiatuje 100 percent detí, ale len 35 percent konzumuje na desiatu mliečne výrobky, ovocie a zeleninu. Obed v školskej jedálni uvádzalo 70 percent detí. Len 40 percent detí konzumuje na olovant ovocie či mliečny výrobok. Pravidelnú večeru uvádzalo až 80 percent opýtaných.

Zistilo sa, že maximum denného príjmu sa posúva do popoludňajších až večerných hodín.

Mlieko a výrobky z neho majú vo výžive mladej generácie významné postavenie, ich spotreba však nie je ideálna. Mimoriadny význam pripisujeme optimálnej spotrebe ovocia a zeleniny. Už zo samotné-

ho zloženia ovocia a zeleniny vyplývajú pozitíva ich konzumácie. Kalorická hodnota je nízka, avšak biologická hodnota vysoká. Ovocie a zelenina sú často jedinými nositeľmi ochranných látok, ktoré sa v iných potravinách nenachádzajú vôbec, alebo len v obmedzenom množstve. Dodávajú organizmu minerálne látky, stopové prvky, vitamíny, vlákninu, enzýmy a majú hypocholesterolemický a antioxidačný účinok. Uspokojivú konzumáciu ovocia udávalo 50 percent detí. Mimoriadne nízka je konzumácia zeleniny, len 40 percent detí udávalo pravidelnú a dostatočnú konzumáciu.

Preferencia zdravších, celozrnných pekárenských výrobkov ešte stále nie je uspokojivá. Len 10 percent detí ich konzumuje pravidelne

a dáva im prednosť pred bielym pečivom či chlebom. Negatívne hodnotíme častú konzumáciu sladkostí.

V školskej jedálni stravníci konzumujú v týždni 2-krát mäsité jedlo, raz polomäsité jedlo, raz múčne jedlo s mäsovou polievkou, raz odľahčené jedlo (zeleninové), dvakrát šalát z čerstvej zeleniny, raz majú po obede múčnik a denne ovocie. A to všetko iba za 27 korún (0,90 €)!

Oplatí sa chodiť deťom domov na obed, keď majú po vyučovaní rôzne krúžky? Čakajú ho doma vždy s pripraveným obedom?

Každý rodič je zodpovedný za správny vývin svojho dieťaťa a po prečítaní tohto článku sa určite rozhodne správne.

*Magda Ficeriová
vedúca školskej jedálne*

Juliana Lacková

Už po siedmykrát rámcovala známa ľudová pieseň Na košickej turňi v podaní Ľudovej hudby súboru Železiar rovnomenú súťaž v interpretácii ľudových piesní pre spevákov a spevácke skupiny z okresov Košice I-IV. Organizovali ju Krajské osvetové stredisko v spolupráci s Mestskou časťou Košice - Šaca a konala sa 12. októbra 2008 v šačianskom kultúrnom stredisku.

Bol to malý „maratón“ abov-

Na košickej turňi

ských piesní. Poniektorí interpreti siahli až do archívov, poniektorí priniesli na pódium kus svojho rodiska – ale ani jednému nechýbala radosť zo spevu a snaha vyniknúť. Poslucháči si pozoruhodné výkony v piatich kategóriách - súťažili interpretky do 59 rokov a spevácke duá, speváčky nad 59 rokov, sólisti speváci a kolektívy reprezentovali mužské a ženské spevácke skupiny.

Peter Janitor

Ľudová hudba Železiara odohrala spolu 30 ľudových piesní, celkovo si však poslucháči mohli vypočuť viac než 50 piesní. Návštevnosť podujatia bola vysoká. Výkony spevákov hodnotila odborná porota v zložení PhDr. Vladimír Ljubimov, PhDr. Jana Pitková a Andrea Rendošová. **Nás v Poľove teší prvenstvo Petra Janitora v sólovom speve, ktorý získal Zlaté pásmo.**

Zuzana Pištejová

Neskôr, 23. novembra 2008 zase MČ Šaca v spolupráci s MČ Košice-Poľov zorganizovali už 4. ročník súťaže „Na košickej turňi“ v podaní detského speváka. Poľov reprezentovali malí speváci: Juliana Lacková, Zuzana Pištejová, Viktória Bradová, Eleonóra Výrosková a Kristián Smolko. **V kategórii do 7 rokov 1. miesto obsadila naša Zuzka Pištejová s krásnou piesňou „A z kadzi ši“, 3. miesto obsadila Juliana Lacková s piesňou „A okolo Levočí“...**

*Renáta Kočišová a mb
foto: Mgr. Janka Jaššová*

pokračovanie zo strany 1

Ako sme oslavovali

trváne. V sobotu 14. júna 2008 sme uviedli do života monografiu o našej obci, ktorú si môžete prísť bezplatne prevziať (ako ste tak už neurobili) na ďalších 10 otcov kňazov v našom krásnom kostole, zasvätenom svätému Michalovi archanjelovi. Kostol bol postavený v klasicistickom štýle

miestny úrad. Každý rodinný dom dostane toto naše malé „dielko“ bezplatne. A 14. júna sme aj verejne poďakovali všetkým, ktorí prispeli k rozvoju a k zviditeľneniu našej mestskej časti. Verte, je vás mnoho, ktorým patrí aspoň jedno vzácne a úprimné slovo „ďakujeme“.

a od roku 1972 ja aj kultúrnou pamiatkou.

Potom nasledovali pestrý a bohatý program osláv. Počasie sme si doslova vymodlili, pretože v piatok pred oslavami lialo ako z krhly. Celým programom bravúrne odmoderoval Richard Hergott. Oslavy začali už

Na záver nám, Polovčanom a rodákom, želám príjemný pocit hrdosť na našu históriu, na našu obec. Všetkým želám veľa dobrých nápadov, ktoré si nenechávajú len pre seba, ale posuňte ich ďalej nám, voleným predstaviteľom tejto obce. Aby náš Polov, naše rodisko naberalo na kráse, aby všetci jeho obyvatelia boli spokojní a návštevníci sa k nám radi vracali s pocitom, že idú k dobrým a srdečným priateľom.

Oslavy sa začali slávnostnou svätou omšou, ktorú celebraval otec arcibiskup Alojz Tkáč za prítomnosti

pri kultúrnom dome, odkiaľ sprievod s vlajkonosičom a mušketermi došiel až na ihrisko, kde sa celé oslavy konali. Slávnostné vztyčenie vlajky mestskej časti sprevádzal výstrel z dela. Členovia skupiny historického šermu ARAMIS predviedli svoje odvážne kúsky hneď v úvode.

Príjemnú atmosféru vytvorila svojimi vystúpeniami naša najmladšia polovská generácia - deti z materskej a základnej školy. Veď komu inému než im odovzdáme všetko, čo tu tvoríme a budujeme? Ony sú našou

pýchou a v budúcnosti oporou.

V ten deň „D“ sme poďakovali tým, ktorý svojou prácou a aktivitou prispeli k zveladeniu a zviditeľneniu našej mestskej časti – našej rodnej obce. A aby to nebolo málo, uvádzali sme do života monografiu o Polove.

Po týchto slávnostných aktoch

vystúpenia patril úžasnej skupine Drišlak. Potom na ihrisku nasledovala voľná zábava, zatancovali si mladí aj tí skôr narodení.

Pred polnocou sme sa ešte pokochali tancami a akrobatickými vystúpeniami s faklami v podaní skupiny ARAMIS a záver patril ohňostroju.

sme sa už len bavili, smiali, tancovali, čo-to aj zajedli a popili. Deti sa vyšantili na šmykačkách, hojdačkách a okúsili aj kaskadérske kúsky na rodeu. Obecenstvo na pódium striedavo bavila ľudová rozprávačka ARAŇA z Jaromníč, ľudová hudba Ondreja Kandráča a krásne tóny piesní v podaní Moniky Kandráčovej. Polovčanov prišla pozdraviť aj 50-ročná Čarnica a záver denného

Polovčania boli poctení aj pánom primátorom Košic Ing. Františkom Knapíkom, ktorý si aj pri svojej vyťaženej funkcii primátora druhého najväčšieho mesta Slovenska našiel čas a prišiel nás pozdraviť a prihovoriť sa občanom. Poprial našej mestskej časti rozkvet a veľa úspechov. Polovčania sa bavili až do 3. hodiny rannej...

Mária Birošová, starostka

Pár slov do duše

POZNÁMKA

Aj v našej mestskej časti pristúpilo Mesto k razantnému kroku - k likvidácii čiernych skládok a trestaniu neprispôsobivých občanov. Taký je trend aj vo svete... Životné prostredie si treba chrániť, a ak to inak nejde, aj za cenu represii. Na niektorých ľudí dobré slovo nestačí. Raz neviem, či je to aroganciou, túžbou po dobrodružstve, alebo len obyčajnou abstinenciou inteligencie a slušnosti. Veď slušný a inteligentný človek sa predsa nevyšpini ako zvieratá susedovi pred dvere.

Nakoľko mestské časti, hlavne tie neanonymné - malé, neboli schopné obmedziť, či úplne zamedziť tvorbe čiernych skládok, zobralo to do ruky „anonymné“ mesto a pokuty budú udeľovať cudzí policajti. Podpísané budú nič nehovoriacim menom niektorého úradníka z magistrátu. Takže tu už miesto na dohovor, či odpustenie pokút nebude. Možno tak na splátkový kalendár...

Škoda, že až takú ťažku musela dostať naša hrdosť a ekologické zmýšľanie.

Celá táto záležitosť však má aj iný rozmer. Určite už každý z nás videl, či ocitol sa poblíž niektorej z množstva rímskych osád, ktoré „skrášľujú“ naše milé Slovensko. A určite sa naše srdiečka pri pohľade na tolku spúšť láskou k tomu etniku nerozbúchali. Aj do lesov okolo našej obce, aj keď nie najlepšie udržiavaných, chodia bubári či turisti na prechádzky. Tiež si o nás vytvárajú mienku. O všetkých, tak ako my hádzeme do jedného vreca všetkých členov menovaného etnika. Vy, o ktorých píšem, pozrite sa do zrkadla, aby ste videli, komu Poľov vďačí za nelichotivé renomé.

Ak to takto pôjde ďalej, raz sa v novinách možno dočítate správu, že na vypratanie špiny z okolia neslávne známeho sídliska Lunik IX a obce Poľov včlenilo mesto Košice iks miliónov korún. Možno sa sumy budú lišiť, ale po obhliadke okolia dediny si myslím, že skôr nie. Hm, ozaj nelichotivá paralela.

Oni predsa vyhadzujú odpadky z bytov z okna či balkóna, a my v Poľove nie. Dodám - áno, preto lebo sme mobilnejší a zanesieme ich na okraj dediny či lesa. Tam, kde to nie je tak vidieť. A že to pole je susedove? No bože! Veď on ho neobrába! Nemusí. Ale až sa začne v praxi uplatňovať „farmársky zákon“, budeme upratovať za suseda. Za nášho mobilnejšieho suseda. Alebo navyšovať štátny rozpočet príspevkami vo forme pokút.

Už ani neviem, či má význam sa rozpisovať o ustupnej „okrase“ Poľova - o sade. To, čo je v ňom, nemá obdoby. A zbytočne sa nám je rozčulovať, že to štát zbral, nech to aj vráti, aj keď by to bolo férované... No nevráti. A ináč - smetisko z neho neurobil štát, ale my, Poľovčania.

Urobte si niekedy takú malú nedeľnú prechádzku po okolí. Hlavne vy, starší, ktorí si ešte pamätáte pekné zákutia Viničkového jarku či Kadlubkového jarku. Keď v nich ešte boli potôčiky s čistou vodou, spomeňte si na studienky v okolí. Ale to všetko len ak nemáte poslabšie srdiečka. Vtedy si v nich radšej ponechajte ilúzie z mladosti...

oi

PROSBA ZÁCHRANÁROV

Záchranári a zdravotníci si všimli, že pri dopravných a iných nehodách majú zranení pri sebe zvyčajne mobilný telefón. Pri záchranných akciách však cudzie osoby nevedia, koho z dlhého telefónneho zoznamu majú kontaktovať. Personál záchranej a rýchlej zdravotníckej pomoci preto navrhuje, aby každý mal v telefónnom zozname na svojom mobile rozpoznateľný zoznam kontaktných osôb pre prípad núdze.

Medzinárodne uznaný pseudonym je ICE (In Case of Emergen-

cy). Pod týmto menom by sme vo svojom mobile mali uviesť telefónne číslo a osobu, ktorú v prípade núdze môže kontaktovať polícia, záchranná zdravotná alebo požiarna služba.

Ak chcete ako núdzový kontakt uviesť viacero osôb, použijete pseudonymy ICE 1, ICE 2, ICE 3, atď. Je to jednoduché a nič to nestojí, a môže sa pritom zachrániť život. Pošlite, prosím, túto správu aj svojim známym, aby sa tento nápad globálne ujal. *cb*

V Poľove opäť tiekla krv – od darcov Do tretice všetko dobré

Krv, životodarnú tekutinu, vedci ešte vždy nedokážu vyrobiť. A tak sme stále odkázaní na iných, ktorí sú ju ochotní darovať. Darovať kúsok zo seba. Prítom nikdy nevieme, či vy sami alebo vaši najbližší nebudú potrebovať túto najvzácnejšiu tekutinu, ktorá nemá zafixovanú hodnotu. Vlastne má – krv má hodnotu ľudského zdravia či života. Skúste to vyjadriť peniazmi – nedá sa!

Zdravotnícky personál Mobilnej odberovej jednotky (MOJ), ktorý už pravidelne prichádza do sály Kultúrneho domu v Poľove, je zohratý tím. Pozná pravidelných poľovských darcov a naopak darcovia poznajú sestričky i pani doktoru, aj keď sa z času na čas striedajú. Sme radi, že my, pravidelní darcovia krvi, sa nemusíme zdržiavať cestovaním na transfúzku do mesta. V príjemnom prostredí nášho vynoveného kul-

túrneho domu si v deň darovania krvi urobíme „sviatok“, po odbere si posedíme, vypijeme kávu, zjeme chutný koláčik a ešte dostaneme aj pozornosť - a to všetko od Miestneho úradu MČ Poľov. Rovnako to bolo aj 10. novembra kedy k nám do Poľova prišla MOJ už tretikrát v tomto roku. Tentoraz všetci darcovia dostali šumivé magnézium.

Ďakujeme mestskej časti, že takéto aktivity organizuje pravidelne už vari 4 roky.

pravidelní darcovia krvi

foto: Jaro Ficceri

Ďakujeme, hrdinovia ľudskosti!

Novembrovú Poľovskú kvapku podporilo 21 darcov, šiestich vyradili pre slabší krvný obraz. Informačné letáčky o organizovaní mobilného odberu krvi posielame aj na niektoré inštitúcie, s ktorými mestská časť spolupracuje. O tom, že darcovia zareagujú, svedčí o tom

aj to, že darovať prišiel aj sám riaditeľ OO PZ v Košiciach - Šaci JUDr. Štefan Mida (na obrázku) a ďalší „cezpoľní“ a to Ing. Miloš Loch s manželkou Svetlanou i Štefan Szabadoš. Všetkým hrdinom ľudskosti ďakujeme za humánny čin. *redakcia*

Slávnostné posedenie k Mesiacu úcty k starším

Krásna jeseň života je dar

Krásna jeseň života je dar - týmito slovami začala svoj príhovor k seniorom našej mestskej časti starostka Mária Birošová na slávnostnom posedení pri príležitosti Mesiaca úcty k starším, ktoré sa konalo v nedeľu 26. októbra v kultúrnom dome.

Miestny úrad rozoslal pozvánky 208 seniorom, ktorí v tomto roku dovŕšili 60 rokov. Pracovníckam MÚ bolo jasné, že nie každý mohol prísť, a to najmä pre zdravotné problémy, ale aj napriek tomu sála praskala vo švíkoch. Pozvanie na milé stretnutie pri pohárikovi vína, káve, koláčiku či chlebičku prijalo vyše 140 seniorov.

Ako ďalej pani starostka zdôraznila vo svojom príhovore, nikomu sa starnúť nechce, ale kolobehu života sa zabrániť nedá a každý raz zostarne. „Plne si uvedomujem, že našim seniorom nepatrí podakovanie len v dnešný deň – dnešné popoludnie, ale každý deň v roku. Seniorský vek si zaslúži obdiv, a podakovanie.

Sme radi, že ich máme, že sú medzi nami, že nám rozdáajú svoje rady, skúsenosti a lásku,“ povedala M. Birošová.

Pozdraviť našich starkých prišli aj deti zo Základnej školy v Polove a atmosféru spríjemnila aj ľudová hudba súboru Železiar. Že na našich najdrahších nezabúdame, svedčí aj to, že každý dostal od mestskej časti malý darček - toho roku to bola pekná osuška. Tí seniori, ktorí nemohli prísť do kultúrneho domu, svoj darček tiež dostanú.

Boli sme svedkami aj milého prekvapenia - do sály, predstavte si, že o dvoch barľách - vyšiel aj dedko Pavol Brada z Kovaľskej ulice (na obr. s pani starostkou). Všetci ho obdivovali, veď čiastočne aj s nami v sále oslávil svoje už 96. narodeniny. Aj touto cestou mu želáme hlavne veľa zdravia a pokojnú jeseň života.

sh
foto: Ing. Rastislav Balogh

Naši jubilanti

60
Fuseková Jolana, Kovaľská ul.
Horváth Ondrej, Kovaľská ul.
Múdra Magdaléna, Kovaľská ul.
Vyšnický Imrich, Kovaľská ul.
Ficeri Imrich, Ku gardu
Dragún Imrich, Pažitná ul.
Ficery Ladislav, Pažitná ul.
Freitová Margita, Pažitná ul.
Karafová Margita, Pažitná ul.
Nemec Ján, Pažitná ul.
Sabolová Jolana, Pažitná ul.
Fecsu Vojtech, Poľovská ul.
Fečuová Anna, Poľovská ul.
Liptáková Marta, Poľovská ul.
Mitriková Mária, Poľovská ul.
Múdra Jolana, Poľovská ul.
Šmikalová Margita, Poľovská ul.
Nemec Imrich, Sklepárska ul.
Výrostková Marta, Sklepárska ul.
65
Pačai Michal, Kovaľská ul.
Bradová Mária, Dolina
Karafa Štefan, Pažitná ul.
Nemec Michal, Pažitná ul.
Mitrik Pavol, Poľovská ul.
Múdry Štefan, Poľovská ul.
Pirošková Mária, Poľovská ul.
Nemcová Marta, Sadovnícka ul.
Vargovčíková Terézia, Sklepárska ul.

70
Birošová Agnesa, Kovaľská ul.
Freit Otto, Pažitná ul.
Mrázová Mária, Pažitná ul.
Múdry Imrich, Pažitná ul.
Vargovčík Juraj, Pažitná ul.
Dunaiová Veronika, Poľovská ul.
Baloghová Agnesa, Sadovnícka ul.
Pirško Ján, Sadovnícka ul.
Krištof Juraj, Sklepárska ul.
75
Baltovič Tomáš, Kovaľská ul.
Lacková Mária, Kovaľská ul.
Szanyi Valentín, Pažitná ul.
Pirošková Klára, Sadovnícka ul.
80
Bernátová Elena, Kovaľská ul.
Lacková Mária, Kovaľská ul.
Vyšnická Margita, Kovaľská ul.
Kvetková Terézia, Poľovská ul.
85
Pirško Királ Vincent, Kovaľská ul.
Birošová Margita, Dolina
Nemcová Anna, Dolina
Výrostková Margita, Dolina
Dragúnová Mária, Poľovská ul.
90
Hužvár Juraj, Poľovská ul.
96
Brada Pavol, Kovaľská ul.

Blahoželáme.

Klub je opäť aktívny

Po ročnej odmlke sme znovu obnovili činnosť Klubu kresťanských dôchodcov. Dňa 10. novembra 2008 sme mali celoročné zhodnotenie. Uskutočnili sme zdravotné prechádzky, navštívili Botanickú záhradu, zapojili sa do výstavy ručných prác pri príležitosti 760. výročia obce. Ďalej možno spomenúť účasť na celoslovenskom stretnutí seniorov na Levočskej hore, kúpanie v Maďarsku a návštevu operety „Čardášová princezná“ v Štátnom divadle. Spieval v nej vynikajúci operný spevák Peter Dvorský. Pre mňa osobne, hoci som operetu videla asi štyrikrát, bolo toto predstavenie úžasné. Pre všetkých zúčastnených to bol pekný umelecký zážitok.

V mene všetkých seniorov po

šesťdesiatke, ktorí sa zúčastnili v kultúrnom dome na príjemnom posedení pri hudbe, ďakujeme za podporu a pomoc pani starostke aj poslancom miestneho zastupiteľstva. V kultúrnom programe nám zaspievala aj naša seniorka pani Terézia Pištejová s priateľkou, ktorá aj spievala na súťaži v Šaci „Na košickej turňi“. Ďakujem všetkým, ktorí sa toho zúčastnili.

Nie všetko, čo sme si naplánovali, sa nám podarilo uskutočniť. Budeme sa snažiť trochu viac na sebe pracovať. Máme právo kritizovať tých druhých, keď sme pre nich neurobili nič? Čo myslíte?

Uvidíme, čo prinesie nový rok 2009.

*Marta Pačaiiová
predsedníčka klubu*

foto: Marta Pačaiiová

Púť za našou Nebeskou matkou do Rajeckej Lesnej zorganizovali 11. októbra 2008 Klub kresťanských seniorov v Poľove spolu s pani starostkou MČ. Autobus plný našich dôchodcov, členov i členov klubu, vyštartoval v skorých ranných hodinách. Cestou modlitbou sv. ruženca a spevmi sme sa dostali do cieľa našej púte okolo 10. hodiny. Najprv sme si pozreli unikátny betlehem – múzeum, ktorý v nás zanechal veľký dojem a hlboký zážitok. Život našich predkov, remeslá ktoré ich sprevádzali, a to všetko v pohy-

be. Krásne baziliky, chrámy, hrady a významné stavby našej krásnej slovenskej republiky. Vytvoriť takéto unikátne svetové dielo je veľký dar Boží. Po prehliadke múzea povznesení týmto zážitkom sme sa odobrali do Baziliky Panny Márie na sv. omšu, ktorá bola vyvrcholením našej púte. Po nej sme boli pozvaní na spoločný obed, ktorý bol bohatý a veľmi chutný, ako by nie, veď bol sponzorovaný naším Miestnym úradom MČ Poľov, za čo sa chceme touto cestou poďakovať. S plným žaslúdkom a patričným občerstvením

foto: Peter Ficeri

Prišiel k nám Mikuláš

V Poľove máme samé dobré deti, preto v sobotu 6. decembra prišiel pred Kultúrny dom Mikuláš. Mal biele rúcho a na hlave biskupskú čapicu. Deti ho pozdravili a on ich na oplátku obdaril balíčkom sladkostí.

Naše deti vedia, prečo mal biskupskú čapicu – nuž preto, že Mikuláš bol arcibiskupom. Narodil sa v bohatej kresťanskej gréckej rodine a bol veľkým dobrodincom, snažil sa každému pomôcť. Najmä trom dcéram chudobného otca, ktorým tajne v noci doniesol do okna mešec s peniazmi, aby im otec mohol dať veno. Zomrel 6. decembra v roku 330 (niektoré zdroje uvádzajú iný rok) a práve na jeho počesť slávime až dodnes Deň svätého Mikuláš.

Keďže sobota 6. decembra bol krásny deň, pred úradom sme čapovali aj starostovský punč a tety kuchárky navarili aj chutnú kapustnicu, ktorú mohol ochutnať každý, kto prišiel.

Detváky predviedli mikulášsky program, zarecitovali koledy, zaspievali krásne pesničky.

Na záver deti zavolali na „Jasnú hviezdu“, aby nám rozžiarila náš krásny poľovský stromček v parku. Krásne tóny vianočných kolied zneli Poľovom do 17. hodiny.

Pre úplnosť dodávame, že výťažok zo starostovského punču rozdělíme medzi Základnú a Materskú školu v Poľove. Školy dostanú po 5 000 korún.

redakcia

Ďakujeme za zážitky

sme sa pobrali do Rajeckých kúpeľov. Prišlo nám aj počasie. Bol krásny slnečný jesenný deň. Obohatení duchovným zážitkom a príjemnou spoločnosťou sme sa vo večerných hodinách šťastne vrátili domov.

Ďalšou našou akciou v októbri bola návšteva Štátneho divadla v Košiciach. O predstavenie operety Čardášová princezná bol medzi seniormi veľký záujem. Vďaka patrí aj našej predsedníčke p. Pačaiovej, že nám včas zabezpečila vstupenky. Boli sme priam unesení hviezdovým obsadením. Naživo sme videli aj počuli pána Dvorského, svetového umelca. Obnovené Štátne divadlo

bolo úplne obsadené a to nielen staršími, ale aj mladými. Niektorí starší sme si zaspomínali na naše študentské časy, keď sme dobehli na predstavenie práve tejto operety na II. balkón (na „kikirikí“) a po prvom dejstve sme hľadali voľné miesta trochu nižšie, aby sme aj dobre počuli. Na lepšie lístky sme totiž nemali. Za tento kultúrny zážitok ďakujeme pani starostke za sponzorstvo. Ešte dlho nám znela ľahká hudba akoby vyšitá pre nás starších na tieto jesenné dni.

Ďakujeme pekne.

Poľovskí dôchodcovia

V roku 2009 oslávi poľovský futbal polstoročnicu

Memoriál Juraja Výrostku

Poľov vchoval veľa dobrých futbalistov, ale aj Juraj Výrostko bol oddaný obecnému futbalu celým telom aj dušou. Preto sa Futbalový klub Poľov rozhodol usporiadať dňa 23. augusta 2008 zápas na počesť tohto skvelého človeka. Po príhovoroch funkcionárov a hostí si pamiatku zosnulého prítomní uctili minútou ticha. Výbor FK spolu s pani starostkou Máriou Birošovou položili kyticu na miesto jeho posledného odpočinku na miestnom cintoríne, krátko sa pomodlili a zaspomínali si.

Vo futbalovom zápase potom proti sebe nastúpili naši dospelí a práve sa tvoriace mužstvo dorastencov. Priebeh zápasu ukázal, že „áčko“ má viac skúseností výsledok by bol veľmi jednoznačný, preto sa navzájom povymieňali. Aj preto bol víťazom zápasu ŠPORT menom FUTBAL. Chutný guláš pripravil a ponúkol všetkým prítomným športovcom aj divákovi Peter Výrostko, ktorému vďačne pomáhal Dušan Lacko. Večer si mládež ešte zatancovala na mini diskotéke.

Počas vianočných sviatkov sa chystáme zorganizovať 2. ročník „Uličného turnaja“. V minulom roku boli naň kladné odozvy a preto dúfame, že bude mať úspech aj tento rok.

V roku 2009 čakajú našich športovcov oslavy 50. výročia vzniku futbalového oddielu v Poľove. Všetci zainteresovaní musíme dať hlavy dohromady a pripraviť dôstojné oslavy tohto výročia. Všetky akcie organizované futbalovým klubom sú v spolupráci s Mestskou časťou Košice-Poľov.

Peter Ondrejčo, predseda komisie kultúry a športu MsZ

foto: Pavol Ondrejčo

foto: Marek Karafa

Rastie futbalový dorast

Futbal má v Poľove dlhoročnú tradíciu. Vždy tu vyrastalo veľa talentov a ináč tomu nie je ani teraz. Preto bolo smutné, že tu hlavne mládežnícky futbal nemal v posledných rokoch svoje zastúpenie. Chlapci sa sem-tam stretávali na ihrisku, zahrali si proti sebe, ale bolo to neorganizované. Preto na schôdzi Futbalového klubu Poľov bolo rozhodnuté o znovuzaložení dorasteneckého družstva FK Poľov.

Družstvo pozostáva z chlapcov od 15 do 18 rokov. Prvé tréningy a zápasy odhalili, že chlapci majú talent, ale že treba cielavedomo a poctivo trénovať a plniť pokyny trénera. Práve s disciplínou a správanim sa to bolo zo začiatku najťažšie. Chlapci sa doteraz nestretli s tým, aby od nich niekto niečo vyžadoval,

a to dôž nie aby to museli plniť. Ale keď chcú niečo dosiahnuť - a oni chcú - musia sa prispôbiť.

V jesennej časti skončili na druhom mieste, v jarnej časti sa chystáme potrápiť aj prvý celok súťaže - Kechnec. Chlapci zistili, že nestačí mať len silné reči, ale že je potrebná aj kvalita. Dôležité je tiež ťahať za jeden povraz a pomôcť jeden druhému.

Veríme, že aj za pomoci MČ Poľov ako hlavného sponzora na čele s pani starostkou bude jarňá časť ešte úspešnejšia a chlapci z dorastu posilnia A-mužstvo kvalitnými „vyhratými“ hráčmi. Veď futbal je fenomén, ktorý priťahuje ľudí, a ani v Poľove to nie je inak.

Marek Karafa, tréner FO

Pozvánka na prechádzky prírodou

Bývam na kraji dediny a odmala som rád chodil na prechádzky do okolitej prírody. Rokmi pribudli povinnosti, času bolo menej a nedeľné prechádzky sa postupne vytratil. Až pred pár rokmi som sa dostal na firemný zájazd. Cieľom bola Kráľová hoľa, legendami ospevovaná kráľovná našich hôr. Fyzická únava sa vytratil na druhý deň, ale zážitky mi ostali v pamäti veľmi dlho. Uvedomil som si, že aj duševný oddych je dôležitý.

Postupne som sa začal vracáť do prírody čoraz častejšie, aj do iných,

vzdialenejších, ale o to krajších častí našich hôr. Navštívil som mnoho dedín, miest a krásnych zákutí, spoznal veľa ľudí, získal nových priateľov aj dobrý pocit, že som urobil niečo pre svoje zdravie. Áno, oddychovať sa dá aj ináč než ako napríklad sedieť doma pri televízore a pekne priberať. Od mnohých lekárov viem, a aj z vlastnej skúsenosti, že jedným z najlepších liekov na zdravie je pohyb na čerstvom vzduchu.

Minulé leto ma oslovil pán Pavol Ondrejčo, či by som nezobral so sebou aj poľovskú mládež. Veľmi rád som súhlasil, určil termín a 15. júla sme sa vybrali na prvú kratšiu túru. Počasie nám prišlo, aj keď bolo trochu teplo. Navštívili sme Turniansky hrad a Zádielsku dolinu - bolo

sa na čo pozeráť. Bohužiaľ som nedele musel vyhradiť futbalu a turistika sa dostala do úzadia, čo je mi ľúto, no v najbližšej dobe by som to chcel napraviť.

Preto chcem pozvať všetkých, ktorý majú záujem, mladších aj starších na spoločné vychádzky do prírody. O termíne a trase budem včas informovať v spolupráci s Miestnym úradom prostredníctvom rozhlasu a na informačnej tabuli na kultúrnom dome. Dúfam, že sa nájde aspoň niekoľko záujemcov o takýto spôsob trávenia voľných chvíľ.

*Slavo Albrecht
Foto: autor*

